

לקב"ה יש חמשה גנים שהוא משתעשע בהם

וְהָכִי אוֹקִימָנָא כְּלָא בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל קְאָמַר, אִיהִי וְכַךְ

ביארנו הפסוק הזה שהוא מדבר במלכות הנקראת כנסת ישראל והיא **מַעֲיִין**

גָּנִים. מֵאֵן גָּנִים ומה הם הגנים. **חֲמִשׁ גָּנִים אֵית לִיהּ לְקוֹדְשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא, דְּקָא מִשְׁתַּעְשָׁע בָּהוּ חמשה גנים יש לו להקב"ה שהוא

משתעשע בהם והם ה' קצוות חג"ת נ"ה שמתפשטים בהם מימי הדעת חו"ג ונכללים אח"כ

ביסוד. **וּמַעֲיִינָא חֲדָא עֲלוּוִיָּהוּ** ומעין אחד עליהם והוא יסוד הבינה שממנו

מתפשטים החו"ג בז"א, **דְּקָא אֲשָׁקִי לֹזֶן, וְרֹנִי לֹזֶן** והוא משקה אותם ומרווה

אותם בשפע החו"ג, **טָמִיר וְגָנִיז** והוא עצמו נעלם וגנוז, **וְכִפְלָהוּ עַבְדֵּין**

פִּירִין וְאִיבִין וכל חמשת הגנים האלו שהם חג"ת נ"ה הם נקראים נטיעות המגדלים

פירות וכמו שיש כמה מיני נטיעות כך כל ספירה וספירה הפירות שלה לפי בחינת אותה

הספירה בחסד נעשים חסדים ובגבורה גבורות וכו'. **וְנִתָּא חֲדָא אֵית לְתַתָּא**

מִנֵּיהוּ, וְהָהוּא וְנִתָּא נָטִיר סַחְרָא מְכָל סַטְרִין דְּעֵלְמָא

ולמטה מאלו החג"ת נ"ה יש עוד גן אחד המקבל מהם והיא המלכות ואותו הגן שמור סביבו

מכל הצדדים היינו מכל הו"ק שלה והם סוד המרכבות והחומות אשר למטה ממנו כדי שלא

ינקו ממנה החיצונים. **וְתַחֲזֵית הָאִי וְנִתָּא** ותחת הגינה הזו שהיא המלכות **אֵית**

גָּנִים אַחֲרָנִין יש עוד גנים אחרים והם הספירות של ג' עולמות ב"ע, **עַבְדֵּין**

אִיבִין לְזַנִּיָּהוּ והם עושים פירות ונשמות כל עולם לפי מדרגת קדושתו **וְהָאִי**

וְנִתָּא, אֶתְהַפֵּךְ וְהוּי מַעֲיִין דְּאֲשָׁקִי לֹזֶן וזו הגינה היינו המלכות

היא מתהפכת להיות המעין המשקה אותם כי לגבי האצילות אין היא משפיעה אלא

מקבלת מכל הספירות שמעליה, אבל לגבי עולמות בי"ע היא המשקה ומרוה אותם בשפע העליון.

מעין המים נמשכים מאליהם השפע נשפע ובאר צריך לשאוב ממנה מים צריך צדיק שידלה מים ממנה

בְּאֵר מַיִם חַיִּים, כֹּד אֶצְטְרִיךְ הָיִי מַעְיִן וְכֹד אֶצְטְרִיךְ הָיִי בְּאֵר כאשר צריך היא בחינת מעיין וכאשר צריך היא בחינת באר, מה בין הַיִּי לְהָאִי מה בין מעיין לבאר והרי משתייהם שותים מים כלומר בשתי בחינותיה היא משפעת השפע לבי"ע. **לֹא דְאִמִּי** אין זה דומה **כֹּד אֶתְמַשְׁכּוֹן מַיָּא מְאִלְיָהוּ, לְכֹד שְׂאֲבִין מַיָּא לְאֶשְׁקָאָה** כי מעיין הוא כאשר המים נמשכים מאליהם מה שאין כן הבאר שאין המים נמשכים ממנו אלא צריך לדלות ממנו את המים והכל לפי כשרון המעשים של עם ישראל כי כאשר הם כשרים וראויים אז נמשך השפע מהמלכות מאליו והיא נעשית כמעיין המתגבר אבל כאשר אינם ראויים אז היא כבאר הכונס את המים בתוכו ונקראת כנסת ישראל וצריך אל הצדיק שידלה ממנה מים על ידי מעשיו.

ונוזלים מן לבנון אלו החג"ת נ"ה היוצאים מהלבנון או"א

וְנוזְלִים מִן לְבָנוֹן, מַאי נוזְלִים. מה נוזלים **אֵלֶּין נוזְלִים אֶתְדְּרוּ לְמַעְיִן,** (ס"א דְּפָלְהוּ) אלו החג"ת נ"ה היוצאים מהלבנון שהוא בחינת או"א כי אבא הוא ל"ב בסוד ל"ב נתיבות חכמה ואימא היא נו"ן שערי בינה והשפיעו במעיין המלכות **כֹּד נִבְעִין מִיִּין וְנוזְלִים טְפִין לְעִילָא** (ס"א הלימוד היומו

מִלְעִילָא) אֵלִין בְּתַר אֵלִין ובאשר נובע מעיין המלכות הם נוזלים ממנו טיפה
 אחר טיפה ולא בשטף גדול כדי שיוכלו התחתונים לקבל את האור, מִיִּין מְתִיקָן,
 דְּנִפְשָׁא אִזְלָא אֲבַתְרִייהוּ והם נעשים מים מתוקים שהנפש נמשכת והולכת
 אחריהם. כִּדְ אֵינֻן חֲמֵשׁ מְקוּרִין, דְּנִפְקוּ מִן לְבָנוֹן,
 אֲתַעְבִּידוּ נוֹזְלִים בְּהַאי מְעִין וכך יוצא שאותם המקורות של השפע
 שהם חג"ת נ"ה נהפכו להיות נוזלים טיפה אחר טיפה בזה המעיין. כִּדְ קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רְחִישׁ לָן נִיסָא בְּאַתֵּר דָּא, קְרִינָא עַל מְעִינָא
 דָּא קְרָא דָּא. ומסיים רבי פנחס שאת הפסוק הזה הוא קרא ודרש על המעיין כאשר
 הקב"ה עשה להם נס על המעיין (ס"א מאי נוזלים. אֵלִין חֲמֵשׁ מְקוּרִין דְּנִפְקוּ מִן לְבָנוֹן לְעִילָא,
 אֲתַעְבִּידוּ נוֹזְלִים דְּכִד אֶהְדְּרוּ לְמְעִין, נִבְעִין מִיִּין וְנוֹזְלִים טְפִין אֵלִין בְּתַר אֵלִין מִיִּין מְתִיקָן,
 דְּנִפְשָׁא אִזְלָא אֲבַתְרִייהוּ. כִּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִישׁ לָן נִיסָא בְּאַתֵּר דָּא, בְּהַאי מְעִין וְעַל
 מְעִינָא דָּא קְרִינָא קְרָא דָּא).

כמה טובים הם הדרכים והשבילים של התורה הקדושה ואשרי חלקו של מי
 שעוסק בתורה תמיד

תַּן פְּתַח וְאָמַר עוד פתח רבי פנחס ואמר, (דברים כ) כִּי תַצּוֹר אֶל עִיר
 יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לא תשחית את עצה לנדוח
 עליו גרזן כי האדם עץ השדה וְגו', כִּמְה טָבִין אֵינֻן אֲרַחֲיִין וְשְׂבִילִין
 דְּאֲוֲרִייתָא כמה טובים הם הדרכים והשבילים של התורה הקדושה, דְּהָא
 בְּכָל מַלְאָה וּמַלְאָה, אֵית כִּמְה עֵיטִין, כִּמְה טָבִין לְבָנִי

נָשָׂא שבכל מילה ומילה בתורה יש בה כמה עצות וכמה טובות לבני אדם, **כָּמָה** מִרְגְּלָאן דְקָא מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֶר וכמה מרגליות המאירות לכל צד, וְלִית לָךְ מַלְאָה בְּאוֹרֵייתָא, דְלִית בָּהּ כָּמָה בּוֹצִינִין מְנַהֲרֵן לְכָל סֵטֶר ואין לך מילה בתורה הקדושה שאין בה כמה נרות המאירות לכל צד והאיר ולסלול לנו את הדרך הישרה להגיע את התכלית ולהיטיב לנו. **הָאִי קָרָא אִיהוּ כְּפּוּם פְּשָׁטִיהּ. וְאִית בִּיהּ כְּפּוּם מְדַרְשִׁיהּ. וְאִית בִּיהּ חֲכָמָתָא עֲלָאָה, לְאַזְדַּהֲרָא לְמָאן דְאַצְטְרִיד** זה הפסוק שפתחתי בו הוא כפי הפשט ויש בו גם לדרוש בו לפי מדרשו ויש בו גם חכמה עליונה בסודות התורה להזהיר את מי שצריך להזהיר. **זָכָאָה חוֹלְקִיָּה מָאן דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא תְדִיר** אשרי חלקו של מי שעוסק בתורה תמיד יהא חלקו עימו.

ראוי שלומד התורה יהיה כעץ השתול על פלגי מים שיהיו בו שבע בחינות **מָאן דְאַשְׁתַּדַּל בָּהּ, מַה פְּתִיב בִּיהּ** מי שעוסק בתורה מה כתוב בו, (תהלים א) **כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חֲפָצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה, וְהָיָה כְּעֵץ. אֲמָאִי דָּא סָמִיד לְדָא** למה נסמך והיה כעץ למי שחפצו בתורה ומה שכר הוא זה. **אֵלָא מָאן דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא יוֹמָם וּלְיָלָה, לֹא לִיְהוּי כְּאַעָא יְבִישָׁא, אֵלָא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלִגֵּי מַיִם** אלא מי שעוסק בתורה הקדושה יומם ולילה אין זה שברו אלא צריך שלא יהיה כעץ יבש אלא כעץ השתול על פלגי מים, כלומר שיהיה